

naar man er et af de Medlemmer, der vilde have, at Ministeren skulde foretage disse Foranstaltninger, for at der overhovedet kunde blive sat Noget i Værk med Hensyn til Foranstaltninger, der vare paatværende nødvendige. Siden det ærede Medlem, der talte sidst, og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har den Anskuelse, at det dog ikke har saa stor Hast med det, idet der er meget Andet, der skal gjøres først, vil jeg tillade mig paany at fremhæve en Sag, som ogsaa foreligger iaar, men som vi desværre ikke have set, siden den faldt ned i et Udvalgs Skjød, nemlig Loven om Gardehusarkasernen. Siden den Tid har en Mand til hængt sig ude i denne Selvmordergrube i Jagersborg. Jeg gad dog vidst, om ikke dette kunde opfordre Thinget til at anmode det ærede Udvalg, om det dog ikke kunde komme til et Resultat med Hensyn til denne Sag, der var saa vel forberedt ifjor. Det forekommer mig dog at være et meget rimeligt Forlangende, og naar de nu have faaet disse Forarbejder, der vise dem, hvad der i det Hele taget kan ventes med Hensyn til Kaserneforsøgsmaalet, og de saa sammenligne de store Resultater, dem, der ligge for i den foreløbige Betænkning, hvorom de selv erklære, at det kan man ikke vente, at de gaa ind paa, saa vil jeg spørge: Var der saa ikke saa meget større Anledning til at fremdrage en enkelt Sag, hvorover der er fuldstændig Klarhed, og som vil medføre overordentlige Fordele for Statskassen, ved at der solgtes kostbare Jordstykker, der nu henligge til ingen Nytte, istedetfor at deres Bortsalg kunde skaffe tilfrættelige Indtægter til Dækning af alle de Foranstaltninger, som behøves gjorte for Dieblittet i Kjøbenhavn, for at skaffe anstændige Kaserneforhold? Det er ikke for at rose den afgangede Krigsminister — det er mig aldeles ligegyldigt —, men min Retfærdighedsfølelse er imod at paahøre denne Behreidelse over, at en Mand gjør det, som man selv her har opfordret ham til, og saa bagefter faar skarp Tiltale derfor. Jeg skal altsaa kun gjøre denne lille Bemærkning i Modsetning til den stete Omtale — jeg har desværre ikke hørt, hvad der blev sagt i Formiddagsmødet fra anden Side, men hvis det er gaaet i samme Retning, har det mit fulde Bifald. — Ja, Forslaget Nr. 137 er taget tilbage, saa der er vel ingen Anledning til at omtale det; ellers var der nogle Punkter i det, som det kunde have interesseret mig at omtale. Smidlertid er der udenfor Risten skiltet nogle Væbningforslag af den høitærede Marineminister, blandt andre et om Anskaffelse af nogle Lysmaskiner ikke blot til Krigsskibene, men ogsaa til Batterierne. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa — jeg er ikke selv sagtyndig paa disse Omraader — at der var et sagtyndigt Medlem i Udvalget, som, da jeg spurgte mig for, hvad det egentlig var for Noget — det var det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds

(Thomsen) — meddelte mig, at det var Maskiner, hvorved man belyste ogsaa fra Batterierne, fra de faste Søforter, Horizonten deromkring, for at kunne se, hvad der foregik. Ved denne Leilighed bemærkede han, at, hvis der var en fiendelig Flaade, som laa derude i den mørke Nat, kunde man ikke se den, medens den derimod nok ved sine Lysmaskiner kunde skaffe sig en Udsigt over, hvad der laa foran den; men saa bemærkede han tillige, at man kunde risikere, at der kunde ske et Angreb af Baade paa et saadant Fort, idet man kunde liste sig ganske tæt derind under, uden at man fik det at vide paa Batterierne, før Fjenden var der. Jeg finder, at det er komist at anskaffe saadanne Forter og saa store Kanoner, naar man ikke samtidig sørger for, at de kunne bruges paa en hvilkenkomhelst Tid af Døgnet. I hvor lidt jeg end er stemt for den Slags Bevillinger, maa jeg dog tilslaa, at naar man har disse Fortifikationer og disse Kanoner, var det dog maaste det Klogeste, at man sørgede for at anskaffe den Slags Maskiner, som Fjenden har noget Tilsvarende til, som han kan benytte mod os, medens vi i den Henseende staa værgeløse overfor ham. Havde vi f. Ex. haft Lysmaskiner, hvorved man havde kunnet belyse Sundet ved Als i sin Tid, var maaste ikke Als bleven taget paa en saa skammelig Maade, som det skete; men noget Lignende kunde vi jo maaste vente os engang ved vore Søforter, saa jeg vil stemme for et saa fornødtigt Forslag, selv om Summerne, der udgives til Forsvarsvæsenet, derved blive noget større.

Formanden (Krabbe): Jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa, at dette Forslag ikke ved nærværende 3die Behandling foreligger paa anden Maade end som Del af det nu tilbagetagne Væbningforslag Nr. 137.

Winther: Det var just det, jeg frygtede for, men med Hensyn til Krigsskibe har man jo et Forslag, og derom kan man sige det Samme, som jeg har sagt med Hensyn til det andet Forslag. Jeg skal forøvrigt indskrænte mig til disse Bemærkninger.

Bojsen: Det ærede Medlem var saa vred (Winther: Jeg var ikke vred.). Ja, det lod det dog til efter det ærede Medlems Tone. Jeg vil forøvrigt kun tillade mig et eneste Spørgsmaal til det ærede Medlem, og det er det, om den levende Interesse, som det ærede Medlem har udtalt for de paagjældende Forhold, overhovedet har ledet ham til at gennemløse, hvad der har foreligget for Udvalget i denne Sag. Havde han gjort det, er jeg vis paa, at hans Interesse vilde have været svækket.

Bust: De Bemærkninger, der falder fra de ærede Medlemmer for Præstø Amts 6te Valg-